KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI

Bruselj, 22.8.2005
KOM(2005) 381 končno

2005/0158 (COD)
2005/0159 (COD)

Predlog

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dokumentov s strani Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom za namene tranzita preko njihovih ozemelj

Predlog

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dovoljenj za prebivanje, ki jih izdata Švica in Lihtenštajn, s strani držav članic za namen tranzita preko njihovih ozemelj

(predložene s strani Komisije)

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. UVOD

Vzajemno priznavanje potnih dokumentov, izdanih v drugi državi članici, je eno od temeljnih načel, ki so podlaga za oblikovanje območja brez notranjih meja. Cilj tega načela je omogočiti državljanu tretje države, ki je imetnik določenih dokumentov, izdanih s strani države članice, ki v polni meri sodeluje v skupnem območju, da vstopi in/ali se prosto giblje znotraj skupnega območja, ne da bi bili podvržen dodatnim zahtevam. Predpogoja za uspešno izvajanje tega načela sta obstoj zaupanja med partnerjema glede varnosti dokumentov in primerni pregledi oseb na podlagi skupnih meril in postopkov, da bi se izognili tveganju, povezanemu z mobilnostjo te skupine oseb.

Sedanji schengenski pravni red določa načelo vzajemnega priznavanja enotnega vizuma (člen 10 Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah (v nadaljnjem besedilu „Schengenska konvencija“)[1], ki je potrjeno v členu 2 Uredbe (ES) št. 539/2001[2] z določbo, da je vizum, izdan v schengenski državi članici, veljaven tudi za prehod zunanje meje druge schengenske države članice za namene kratkoročnega bivanja ali tranzita. Trenutne schengenske določbe (člena 18 in 21 Schengenske konvencije) prav tako predvidevajo sistem vzajemnega priznavanja vizumov za daljše bivanje in dovoljenj za prebivanje, ki so jih izdale države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red. Ta sistem vzajemnega priznavanja zajema namene tranzita (člen 18) in kratkoročnega bivanja (člen 21).

Glede novih držav članic tako imenovani „schengenski dvofazni postopek izvajanja“, določen v členu 3 Akta o pristopu, v zvezi z določbami o vizumih vključuje, da čeprav morajo od pristopa uporabljati določbe Uredbe (ES) 539/2001 in tako od državljanov tretjih držav, naštetih v njeni prilogi I, zahtevati vizum, morajo nadaljevati z izdajanjem svojih nacionalnih vizumov do sprejetja sklepa Sveta, ki bo dovolil njihovo polno vključitev v schengensko območje.

Opredelitev schengenskega vizuma v členu 2 Uredbe št. 539/2001 izključuje možnost, da bi bil vizum za kratkoročno bivanje, izdan v državi, ki polno izvaja schengenski pravni red, priznan kot enakovreden nacionalnemu vizumu, izdanemu v drugi državi članici, ki ni v celoti vključena v skupno območje, tako da slednja zaradi neenakovrednosti ne more dovoliti tranzita in bivanja na svojem ozemlju državljanom tretjih držav, ki morajo imeti vizum, ne da bi zahtevala svoj nacionalni vizum. Poleg tega Uredba ne predvideva enakovrednosti med dovoljenji za prebivanje in vizumi.

Nadalje se schengenska pravila o priznavanju, ki se uporabljajo za namene tranzita in kratkoročnega bivanja, od pristopa ne uporabljajo med starimi in novimi državami članicami. Posledično imajo nove države članice na podlagi pristopa obveznost, da izdajo nacionalne vizume za vstop na in tranzit preko svojega ozemlja državljanom tretjih držav, ki morajo imeti vizum v skladu z Uredbo (ES) št. 539/2001, čeprav imajo zadevne osebe schengensko dovoljenje za prebivanje ali vizum ali nacionalne vizume za daljše bivanje, ki jih je izdala schengenska država.

---

[1] UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

[2] Uredba (ES) 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve, UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Uredba, kakor je nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 851/2005, UL L 141, 04.06.2005, str. 3.

Čeprav so bile vse določbe „schengenskega pravnega reda“ o zunanjih mejah, vključno s členom 5(3) Schengenske konvencije, uvrščene v kategorijo schengenskih določb, ki jih je treba od pristopa dalje uporabljati v novih državah članicah v njihovih vzajemnih odnosih ter odnosih med novimi in starimi državami članicami[3], to samo po sebi ne vključuje režima obveznega vzajemnega priznavanja dovoljenj za prebivanje za prehod zunanjih meja, pod pogojem, da je bil nujno potreben temeljni element za takšen režim vzajemnega priznavanja – tj. seznam dovoljenj za prebivanje, opredeljenih in predvidenih s Prilogo XI Skupnega priročnika – namerno in izrecno izključen iz kategorije I (določbe, ki se uporabljajo po pristopu). To je v celoti v skladu z dejstvom, da so bile vse določbe schengenskega pravnega reda, ki vzpostavljajo režim vzajemnega priznavanja dokumentov (vizum, dovoljenja za prebivanje…), uvrščene v kategorijo II (določbe, ki se uporabljajo od datuma, ki ga določi Svet). Člen 5(3) samo opredeljuje in omejuje pogoje za vstop, ki jih je treba preveriti.

Na enak način člen 5(1) obravnava pogoje za vstop državljanov tretjih držav, ki morajo imeti vizum, ne da bi vzpostavil vzajemno priznavanje vizumov za kratkoročno bivanje. Člen 5(1) temelji na sistemu obveznega vzajemnega priznavanja vizumov za kratkoročno bivanje, ki je vzpostavljen s členom 10 Schengenske konvencije. Člen 5(1), ki se uporablja tudi v novih državah članicah od dneva pristopa, ne obvezuje starih schengenskih držav članic, da priznajo vizum, ki ga izda nova država članica; in prav tako ne obvezuje novih držav članic, da priznajo schengenske vizume.

Še več, člen 5(3) se nanaša samo na državljane tretjih držav, ki imajo dovoljenje za prebivanje in želijo tranzit preko ozemlja druge države članice, da bi se vrnili v svoje prebivališče; ne uporablja se za osebe, ki želijo tranzit preko ozemlja države članice, da bi potovali iz države članice prebivališča v tretjo državo. Prav tako se olajšava iz člena 5(3) ne uporablja za imetnike vizuma za kratkoročno bivanje. Tako ta določba ne predstavlja primerne rešitve za večino težav, opisanih zgoraj.

Pred pristopom k Evropski uniji so nekatere nove države članice zaradi svojega geografskega položaja na glavnih tranzitnih cestah v praksi za namene tranzita in/ali kratkoročnega bivanja priznavale enotne vizume za kratkoročno bivanje, vizume za daljše bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale schengenske države, kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom. Priznavanje teh dokumentov je temeljilo na dvostranskih sporazumih, sklenjenih med novo državo članico in tretjimi državami, ali na enostranskih državnih odločitvah[4]. Nove države članice so izpostavile upravne težave, s katerimi se srečujejo od pristopa k Evropski uniji, ko so svojo takratno prakso priznavanja nadomestile z novim režimom, ki od njih zahteva izdajo nacionalnih vizumov za namene tranzita in kratkoročnega bivanja za državljane tretjih držav, ki so imetniki schengenskega vizuma ali dovoljenja za prebivanje ali nacionalnega vizuma za daljše bivanje, ki ga je izdala schengenska država. Še posebej poudarjajo znatno dodatno upravno obremenitev za njihova veleposlaništva in konzularna predstavništva v državah članicah. Poudarjajo tudi, da osebe, ki jih te olajšave zadevajo, ne predstavljajo nobenega tveganja za nove države članice, saj so bile podvržene številnim

---

[3] V skladu s členom 5(3) „tujci, ki imajo dovoljenje za prebivanje, ki ga izda ena od pogodbenic … lahko vstopijo za namene tranzita, razen če so njihova imena na nacionalnem seznamu razpisov ukrepov pogodbenice, katere zunanje meje želijo prestopiti“.

[4] Na primer, v dvostranskem sporazumu, ki ga je Poljska podpisala z Ukrajino, Belorusijo in Rusijo, je določba, ki državljanom teh držav, ki so imetniki schengenskega vizuma ali dovoljenja za prebivanje, dovoljuje tranzit preko Poljske brez zahteve po poljskem tranzitnem vizumu. Za Slovenijo je pravna podlaga za priznavanje takega dokumenta za namene tranzita in kratkoročnega bivanja uredba vlade, ki temelji na neformalnih dvostranskih sporazumih s Turčijo, Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, Bosno in Hercegovino, Srbijo in Črno goro in Rusijo. Madžarska je podpisala dvostranske sporazume s podobnimi določbami s Srbijo in Črno goro ter Ukrajino.

strogim kontrolam in pregledom schengenskih držav, preden so pridobile schengenski vizum, dovoljenje za prebivanje ali nacionalni vizum.

Poleg tega obstoječa pravila schengenskim državam ne dovoljujejo, da za namene tranzita preko ali kratkoročnega bivanja na schengenskem ozemlju priznajo dovoljenja za prebivanje tretjih držav, kot na primer dovoljenja za prebivanje, ki sta jih izdala Švica ali Lihtenštajn. To pomeni, da morajo državljani tretjih držav, ki morajo imeti vizum in sta jim dovoljenje za prebivanje izdala Švica ali Lihtenštajn, zaprositi za vizum, kadar so v tranzitu čez skupno ozemlje na poti v svojo državo izvora. Glede na veliko sezonsko mobilnost (tj. v času poletnih počitnic) so konzularna predstavništva nekaterih držav članic v Švici in Lihtenštajnu, ki jih ta premikanja še posebej zadevajo zaradi njihovega geografskega položaja, obremenjena s povečanim upravnim delom zaradi potrebe po pravočasni izdaji zahtevanih vizumov v teh obdobjih. V skladu z raziskavo Švicarskega centralnega registra tujih državljanov aprila 2003 bi ta sezonski tranzit zadeval 514 250 oseb. Enake skrbi veljajo tudi glede tranzita imetnikov dovoljenj za prebivanje, izdanih v Lihtenštajnu, čeprav so številke manjše[5].

Švicarski organi trenutno ne zahtevajo vizuma (na podlagi zakona, ki je začel veljati julija 2000) za imetnike dovoljenj za prebivanje, ki jih izda država članica Evropske unije. To enostransko priznavanje s strani Švice dovoljenj za prebivanje, ki jih izdajo države članice Evropske unije, kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom zajema namene tranzita in kratkoročnega bivanja. Dolgoročno bo vprašanje priznavanja švicarskih dovoljenj za prebivanje rešeno s Sporazumom, podpisanim 25. 10. 2004, glede pridružitve Švice k schengenskemu pravnemu redu. Vendar bosta podpis in kasneje ratifikacija zahtevala nekaj časa. Poleg tega je treba izvesti oceno vseh potrebnih predpogojev za izvajanje Sporazuma, preden bo lahko Švica polno sodelovala v schengenskem pravnem redu. Ne glede na to je treba hitro rešiti sedanjo težavo, da bi zadostili interesom držav članic.

Glede na to, da posebne določbe pravnega reda, ki bi dovoljevale pozitivni odgovor na zastavljeno vprašanje, ne obstajajo in da bi se zadostilo potrebi držav članic po ustrezni rešitvi, je Komisija proučila možnost sprejetja posebnega sistema, ki bi temeljil na pristopu enostranskega priznanja.

2. DVA PREDLOGA

Za rešitev zgoraj opisanih položajev je Komisija proučila nujnost primerne rešitve, ki bi zagotovila visoko stopnjo varnosti in se izognila ogrožanju temeljnih načel ter nemotenega delovanja schengenskega območja.

Na podlagi tega predlaga dva instrumenta:

---

[5] Po prvem krogu razprav o tem vprašanju v ustrezni delovni skupini Sveta so države članice poskušale rešiti to težavo v okviru obstoječih določb o tranzitnem vizumu (Skupna konzularna navodila, točka 1.2.1.2.) z uporabo možnosti izdaje tranzitnih vizumov z dolgim obdobjem veljavnosti (eno ali dve leti) in z dovolitvijo več kot enega tranzita. Vendar se ta praktična ureditev ni udejanjila v primerni rešitvi. Bolj podrobno, zadevne države članice je niso izvedle sistematično in skladno ter njen učinek na zmanjšanje skupnega števila prošenj za vizume je bil omejen. Dejansko so se zadevne osebe načeloma gibale enkrat letno, tako da vizum za večkratni vstop z veljavnostjo enega leta ni najprimernejši instrument za olajšanje njihove mobilnosti. Zaradi trajanja švicarskih dovoljenj za prebivanje, katerih veljavnost je omejena na eno leto z možnostjo obnovitve, tamkajšnja konzularna predstavništva niso mogla izdajati tranzitnih vizumov z daljšim obdobjem veljavnosti. Glede na pridobljene izkušnje so države članice zavzele stališče v korist dolgoročne rešitve tega vprašanja, ob upoštevanju dejstva, da osebe, ki jih olajšanje zadeva, ne predstavljajo tveganja, saj zakonito prebivajo in delajo v Švici ter Lihtenštajnu.

glede novih držav članic odločbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dokumentov, ki jih izdajo schengenske države, v prehodnem obdobju s strani novih držav članic, in o predvidenju možnosti za razširitev režima priznanja zaradi vključitve dokumentov, ki jih izda(-jo) druga(-e) nova(-e) država(-e) članica(-e) (*točka 2.1*) e.

V ta namen je Komisija upoštevala:

- posebne potrebe novih držav članic na vizumskem področju med prehodnim obdobjem do njihove polne vključitve v schengensko območje, ko se bodo zanje uporabljala pravila o vzajemnem priznavanju, predvidena v pravnem redu;

- stroge kontrole in preglede, katerim so bili podvrženi državljani tretjih držav, preden so jim pristojni organi držav članic izdali schengenske ali nacionalne dokumente;

- nizko tveganje, ki ga ta skupina oseb predstavlja za nove države članice.

Glede dovoljenj za prebivanje, izdanih v Švici ali Lihtenštajnu, odločbo Evropskega parlamenta in Sveta o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dovoljenj za prebivanje, ki jih izdata Švica in Lihtenštajn, kot enakovrednih vizumu, izdanemu v državah članicah, za namen tranzita preko njihovih ozemelj (točka 2.2).

Da bi natančno opredelila posebni režim, je Komisija proučila:

- dolgotrajne upravne težave, ki so jih predstavila nekatera konzularna predstavništva držav članic v Švici in Lihtenštajnu, povezane z izdajanjem vizumov državljanom tretjih držav, ki zakonito prebivajo in delajo v teh državah;

- nizko stopnjo tveganja za države članice, ki jo zanje pomeni tranzit imetnikov dovoljenj za prebivanje, izdanih v Švici in Lihtenštajnu, preko njihovih ozemelj.

2005/0158 (COD)

Predlog

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dokumentov s strani Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom za namene tranzita preko njihovih ozemelj

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 62(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[6],

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) V skladu s členom 3(1) Akta o pristopu iz leta 2003 morajo države članice, ki so 1. maja 2004 pristopile k Uniji, od tega dne za državljane tretjih držav, ki so naštete v Prilogi I Uredbe Sveta (ES) 539/2001 z dne 15. marca 2001 o seznamu tretjih držav, katerih državljani morajo pri prehodu zunanjih meja imeti vizume, in držav, katerih državljani so oproščeni te zahteve[7], zahtevati vizume.

(2) V skladu s členom 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003 se določbe schengenskega pravnega reda o pogojih in merilih za izdajo enotnih vizumov za kratkoročno bivanje ter določbe o vzajemnem priznavanju vizumov ter enakovrednosti dovoljenj za prebivanje in vizumov v novih državah članicah uporabljajo šele po sprejetju sklepa Sveta glede teh vprašanj. Vendar pa so za te države članice zavezujoče od dne pristopa.

(3) Od novih držav članic se torej zahteva, da za vstop ali tranzit preko svojega ozemlja izdajo nacionalne vizume državljanom tretjih držav, ki jim je enoten vizum ali vizum za daljše bivanje ali dovoljenje za prebivanje izdala država članica, ki polno izvaja schengenski pravni red, ali ki jim je druga nova država članica izdala podoben dokument.

(4) Imetniki dokumentov, ki so jih izdale države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, in nove države članice, ne pomenijo tveganja za nove države članice, saj so bili podvrženi vsem potrebnim kontrolam v drugih državah članicah. Da bi se izognili nalaganju neutemeljene dodatne upravne obremenitve na nove države članice, je treba sprejeti skupna pravila, ki bodo pooblastila nove države članice, da enostransko priznajo te dokumente kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom in vzpostavijo poenostavljen režim kontrol oseb na zunanjih mejah, ki bo temeljil na tej enostranski enakovrednosti.

---

[6] UL C , , str. .

[7] UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Uredba, kakor je nazadnje spremenjena z Uredbo (EC) št. 851/2005 (UL L 141, 04.06.2005, str. 3).

(5) Skupna pravila se morajo uporabljati za prehodno obdobje, do datuma, ki bo določen v sklepu Sveta, kot je navedeno v prvem pododstavku člena 3 (2) Akta o pristopu iz leta 2003.

(6) Priznanje dokumenta mora biti omejeno na namen tranzita preko ozemlja ene ali več novih držav članic, ne da bi vplivalo na možnost novih držav članic, da izdajo nacionalne vizume za kratkoročno bivanje. Sodelovanje v skupnem sistemu bi moralo biti neobvezno, brez nalaganja dodatnih obveznosti za nove države članice, kakor je opredeljeno v Aktu o pristopu iz leta 2003.

(7) Skupna pravila se morajo nanašati na enotne vizume za kratkoročno bivanje, vizume za daljše bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, kakor tudi na vizume za kratkoročno bivanje, vizume za daljše bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izdajo druge nove države članice.

(8) Izpolnjeni morajo biti pogoji za vstop, določeni v členu 5(1) Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah[8] (v nadaljnjem besedilu „Schengenska konvencija“), z izjemo člena 5(1)(b), dokler ta sklep ne vzpostavi režima enostranskega priznanja med nacionalnimi tranzitnimi vizumi, ki jih izda nova država članica, in nekaterimi dokumenti, ki jih izdajo države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, kakor tudi podobnimi dokumenti, ki jih izdajo druge nove države članice.

(9) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja predlaganega ukrepa, namreč uvedbe režima enostranskega priznanja, ki bi ga uporabljale nove države članice, in bi se ta cilj zaradi obsega in učinkov ukrepa laže dosegel na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je navedeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, opredeljenim v navedenem členu, ta odločba ne presega tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Ta odločba uvaja poenostavljen režim kontrole oseb na zunanjih mejah na temelju dovoljenja Češki, Estoniji, Cipru, Latviji, Litvi, Madžarski, Malti, Poljski, Sloveniji, Slovaški (v nadaljnjem besedilu nove države članice), da za namen tranzita enostransko priznajo nekatere dokumente, ki jih izdajo države, ki polno izvajajo schengenski pravni red, in dokumente, ki jih izdajo druge nove države članice državljanom tretjih držav, ki morajo na podlagi Uredbe (ES) 539/2001 imeti vizum, kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom.

Člen 2

1. Nova država članica lahko za namen tranzita kot enakovredne svojemu nacionalnemu vizumu šteje naslednje dokumente, ki jih izdajajo države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, ne glede na državljanstvo imetnikov:

(i) „enotni vizum“ iz člena 10 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma;

(ii) „vizum za daljše bivanje“ iz člena 18 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma;

---

[8] UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

(iii) „dovoljenje za prebivanje“, kakor je vključeno v Prilogo IV Skupnih konzularnih navodil.

2. Če se nova država članica odloči za uporabo te odločbe, prizna vse dokumente iz odstavka 2, ki jih izdajo države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, neodvisno od države, ki izda dokument.

Člen 3

Nova država članica, ki uporabi člen 2, lahko poleg tega prizna nacionalne vizume za kratkoročno bivanje, vizume za daljše bivanje in dovoljenja za prebivanje, ki jih izda ena ali več drugih novih držav članic, kot enakovredne svojemu nacionalnemu vizumu za namen tranzita.

Dokumenti, ki jih izdajo nove države članice in se lahko priznajo v skladu s to odločbo, so našteti v Prilogi.

Člen 4

Države članice lahko priznajo dokumente kot enakovredne svojim nacionalnim vizumom samo za namen tranzita, če trajanje tranzita državljana tretje države preko ozemlja nove(-ih) države(držav) članice(članic) ne presega pet dni.

Trajanje veljavnosti dokumentov iz členov 2 in 3 zajema trajanje tranzita.

Enoten vizum, ki dovoljuje en vstop in je bil uporabljen za vstop v državo članico, ki polno izvaja schengenski pravni red, velja tudi za imetnikovo povratno potovanje za tranzit nazaj preko ozemlja iste nove države članice.

Člen 5

Nove države članice obvestijo Komisijo v 10 delovnih dneh od začetka veljavnosti te odločbe, če jo nameravajo uporabljati.

Komisija objavi naznanilo s strani novih držav članic v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 6

Ta odločba začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Uporablja se do dneva, ki ga Svet opredeli v sklepu, sprejetem v skladu s členom 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

Člen 7

Ta odločba je naslovljena na Češko, Estonijo, Ciper, Latvijo, Litvo, Madžarsko, Malto, Poljsko, Slovenijo in Slovaško.

V Bruslju, […]

Za Evropski parlament	*Za Svet*
Predsednik	*Predsednik*

PRILOGA

Seznam dokumentov, ki jih izdajo nove države članice

ČEŠKA REPUBLIKA

Vizumi

– **Vízum k pobytu do 90 dnů** – (*vizum za kratkoročno bivanje*)

– **Vízum za účelem převzetí povolení k pobytu VR** – (*vizum z namenom pridobitve dovoljenja za prebivanje)*

– **Vízum k pobytu nad 90 dnů** – (*vizum za daljše bivanje*)

– **Diplomatické vízum** – (*diplomatski vizum*)

– **Zvláštní vízum** – (*posebni vizum*)

– **Vízum za účelem strpění VS** – (*vizum za izjemno dovoljenje za ostanek*)

– **Vstupní vízum VV** – (*vizum za vstop)*

– **Vízum za účelem dočasné ochrany VG** – (*vizum za namen začasne zaščite*)

Dovoljenja za prebivanje

– **Prukaz o povoleki k pobytu pro statniko prislusnika** (*dovoljenje za prebivanje za tujce)*[9]

  – dolgoročno dovoljenje za prebivanje (veljavnost – do datuma poteka – največ eno leto, možno podaljšanje)

  – dovoljenje za stalno prebivanje (izda se tujcem, ki bivajo na ozemlju Češke več kot 10 let. Pogoj časa se ne uporabi, če je tujec ožji družinski član češkega državljana (združitev družine) ali če je tujec prebival na ozemlju Češke več kot 8 let in so izpolnjeni dodatni pogoji, ki jih določa zakon (člen 66 češkega zakona o tujcih št. 326/1999 Col.)

CIPER

Vizumi

– **letališki tranzitni vizumi**

– **tranzitni vizumi**

– **potovalni vizumi** (za enkratni, dvojni ali večkratni vstop)

Dovoljenja za prebivanje

– **dovoljenje za začasno prebivanje** (zaposlitev, obiskovalec, študent)

– **dovoljenje za vstop** (zaposlitev, študent)

– **dovoljenje za priseljevanje** (stalno dovoljenje)

REPUBLIKA LATVIJA

---

[9] Enaka vrsta dokumenta za vse možnosti z veljavnostjo, označeno na nalepki.

Vizumi

– **Latvijas vīza - Kategorija C** (*vizum za kratkoročno bivanje*)

– **Latvijas vīza - Kategorija D** (*vizum za daljše bivanje*)

Dovoljenja za prebivanje

– **Pastāvīgās uzturēšanās atļauja** (*dovoljenje za stalno prebivanje)*[10]

– **Termiņuzturēšanās atļauja** (*dovoljenje za začasno prebivanje; veljavnost od šest mesecev do deset let*)

– **Uzturēšanās atļauja** (*dovoljenje za prebivanje)*[11]

  – **Termiņa** (dovoljenje za začasno prebivanje; veljavnost od šest mesecev do deset let)

  – **Atļaujas veids – pastāvīgās** (dovoljenje za stalno prebivanje)

REPUBLIKA LITVA

Vizumi

– **Trumpalaikė viza** (*vizum za kratkoročno bivanje)*

– **Ilgalaikė viza** (*vizum za daljše bivanje*)

Dovoljenja za prebivanje

– **Leidimas laikinai gyventi Lietuvos Respublikoje** (dovoljenje za začasno prebivanje; veljavnost od enega do pet let)

– **Leidimas nuolat gyventi Lietuvos Respublikoje** (dovoljenje za stalno prebivanje)

MADŽARSKA

Vizumi

– **Rövid időtartamú beutazóvízum** (*vizum za kratkoročno bivanje*)

– **Tartózkodási vízum** (*vizum za daljše bivanje*)

Dovoljenja za prebivanje

– **Tartózkodási engedély** (dovoljenje za prebivanje; veljavnost od enega do štirih let, možno podaljšanje)

– **Letelepedési engedély** (dovoljenje za stalno prebivanje; omogoča imetniku, da se naseli na Madžarskem za nedoločeno obdobje, veljavnost dokumenta je 5 let)

– **Bevándorlási engedély** (dovoljenje za priseljevanje)[12]

MALTA

---

[10] Izdano pred 1. majem 2004.

[11] Izdano po 1. maju 2004.

12 To dovoljenje se po 1. januarju 2002 ne izdaja več, vendar pa so dovoljenja, izdana pred tem datumom, še vedno veljavna, ti tujci imajo osebne izkaznice.

Vizumi

- **letališki tranzitni vizumi**
- **tranzitni vizumi** (ne več kot 5 dni)
- **vizumi za kratkoročno bivanje ali potovalni vizumi** (vizumi za enkratni ali večkratni vstop)
- **vizumi za daljše bivanje** (*omogoča državljanu tretje države, ki želi iz razlogov, ki niso priseljevanje, vstopiti na nacionalno ozemlje Malte, obisk, ki traja nad 90 dni)*
- **skupinski vizumi** (bivanje do 30 dni)

POLJSKA

Vizumi

- **Wiza wjazdowa** (vizum za vstop, bivanje običajno do dveh tednov, veljavnost do enega leta)
- **Wiza pobytowa krotkoterminowa** (vizum za kratkoročno bivanje, bivanje do treh mesecev, veljavnost do pet let, vendar običajno eno leto)
- **Wisz pobytowa dlugoterminowa** (vizum za daljše bivanje, bivanje do enega leta, veljavnost do pet let, vendar običajno eno leto)
- **Wiza dyplomatyczna** (diplomatski vizum, bivanje do treh mesecev v obdobju šestih mesecev, veljavnost do pet let, vendar običajno šest mesecev)
- **Wiza sluzbowa** (službeni vizum, bivanje do treh mesecev v obdobju šestih mesecev, veljavnost do pet let, vendar običajno šest mesecev)
- **Wiza kurierska** (diplomatski kurirski vizum, veljavnost do šest mesecev)

Dovoljenja za prebivanje

- **Karta pobytu** (izkaznica za stalno prebivanje, serija „PL“, izdana od 1. julija 2001, veljavnost do deset let, za tujca, ki je pridobil dovoljenje za začasno prebivanje, dovoljenje za stalno prebivanje, status begunca, dovoljenje za dopustitev bivanja)
- **Karta stalego pobytu** (izkaznica za stalno prebivanje, serija „XS“, izdana pred 30. junijem 2001, za tujca, ki je pridobil dovoljenje za stalno prebivanje; veljavnost deset let; zadnja izkaznica te izdaje je veljavna do 29. junija 2011)
- **Legitymacja dyplomatyczna** (diplomatska izkaznica - bež, izda se jo akreditiranim veleposlanikom in članom diplomatskega osebja predstavništev)
- **Legitymacja konsularna** (zielona) (konzularna izkaznica – zelena, izda se jo vodjem konzularnih predstavništev in članom konzularnega osebja)
- **Legitymacja sluzbowa** (službena izkaznica, izda se jo članom administrativnega, tehničnega in storitvenega osebja predstavništev)

SLOVENIJA

Vizumi

- **Vizum za vstop**
  - **Vizum za kratkoročno bivanje C**

– **Vizum za daljše bivanje D**

Dovoljenja za prebivanje

– **Dovoljenje za stalno prebivanje**

– **Dovoljenje za začasno prebivanje** (*veljavnost največ eno leto, razen če slovenski zakon o tujcih določa drugače)*

SLOVAŠKA REPUBLIKA

Vizumi

– **Krátkodobé vízum** (*vizum za kratkoročno bivanje*)

– **Dlhodobé vízum** (*vizum za dalšje bivanje*)

Dovoljenja za prebivanje

– **Prechodný pobyt** (dovoljenje za začasno prebivanje; izda se tujcem, ki prebivajo v Slovaški republiki, z veljavnostjo največ enega leta in možnostjo obnove največ do pet let)

– **Trvalý pobyt** (dovoljenje za stalno prebivanje; prvotno veljavno do treh let in potem trajno)

2005/0159 (COD)

Predlog

ODLOČBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o vzpostavitvi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dovoljenj za prebivanje, ki jih izdata Švica in Lihtenštajn, s strani držav članic za namen tranzita preko njihovih ozemelj

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in zlasti člena 62(2)(a) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Komisije[13],

v skladu s postopkom, določenim v členu 251 Pogodbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Člen 21 Konvencije z dne 19. junija 1990 o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah[14] (v nadaljnjem besedilu „Schengenska konvencija“) določa, da se dovoljenja za prebivanje, ki so jih izdale države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, vzajemno priznajo kot enakovredna enotnemu vizumu.

(2) Sedanja pravila Skupnosti ne predvidevajo poenostavljenega režima za kontrolo oseb na zunanjih mejah, pri čemer bi bila dovoljenja za prebivanje, izdana s strani tretjih držav, priznana kot enakovredna enotnemu vizumu za namen tranzita preko ali kratkoročnega bivanja na skupnem območju.

(3) Državljani tretjih držav, ki so imetniki dovoljenja za prebivanje, izdanega v Švici, in ki morajo imeti vizum po Uredbi Sveta (ES) št. 539/2001 z dne 15. marca 2001 o tretjih državah, katerih državljani morajo imeti ob prehodu zunanjih meja vizum, in tretjih državah, katerih državljani so izvzeti iz vizumske obveznosti[15], morajo zaprositi za vizum, kadar so v tranzitu preko skupnega območja na poti nazaj v svojo državo izvora. Konzularna predstavništva držav članic v Švici morajo posledično reševati veliko število prošenj za vizume, ki jih predložijo ti državljani tretjih držav. Podobne težave so se pojavile tudi v povezavi s prošnjami za vizume, ki jih predložijo imetniki dovoljenj za prebivanje, izdanih v Lihtenštajnu.

(4) Na podlagi dvofaznega izvajanja schengenskega pravnega reda morajo nove države članice, ki so pristopile k Evropski uniji 1. maja 2004, od tega dne državljanom tretjih držav, ki sta jim Švica ali Lihtenštajn izdala dovoljenje za prebivanje in morajo imeti vizum na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 539/2001, izdati nacionalne vizume. Nekatere

---

[13] UL C […], […], str. […].

[14] UL L 239, 22.9.2000, str. 19.

[15] UL L 81, 21.3.2001, str. 1. Uredba, kakor je nazadnje spremenjena z Uredbo (EC) št. 851/2005 (UL L 141, 04.06.2005, str. 3).

nove države članice so izrazile skrbi zaradi dodatne upravne obremenitve, ki jo bo to povzročilo za njihove konzulate v Švici in Lihtenštajnu.

(5) Za države članice se ne zdi nujno potrebno, da od te skupine oseb zahtevajo vizum, saj pomenijo nizko tveganje nezakonitega priseljevanja za države članice.

(6) Za rešitev položaja v konzularnih predstavništvih držav članic, ki polno izvajajo schengenski pravni red, in novih držav članic v Švici in Lihtenštajnu je treba uvesti poenostavljen režim kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dovoljenj za prebivanje, ki jih izdajo organi Švice in Lihtenštajna, kot enakovrednih enotnim ali nacionalnim vizumom.

(7) Priznanje mora biti omejeno na namen tranzita, ne da bi to posegalo v možnost držav članic, da izdajajo vizume za kratkoročno bivanje.

(8) Uporaba režima priznavanja bi morala biti za države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, obvezna, za nove države članice, ki uporabljajo Odločbo … , pa neobvezna med prehodnim obdobjem do datuma, ki ga bo določil Svet v skladu s prvim pododstavkom člena 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

(9) Pogoji za vstop, določeni v členu 5(1) Schengenske konvencije, morajo biti izpolnjeni, razen 5(1)b, v kolikor ta odločba vzpostavlja režim enakovrednosti med tranzitnim vizumom in dovoljenjem za prebivanje, ki ga izdata Švica in Lihtenštajn.

(10) Ker cilj potrebnega ukrepa neposredno zadeva pravni red Skupnosti o vizumih in ker države članice same tega cilja ne morejo zadovoljivo doseči, ampak se cilj lahko zaradi obsega in učinkov ukrepa laže doseže na ravni Skupnosti, lahko Skupnost sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti, kakor je navedeno v členu 5 Pogodbe. V skladu z načelom sorazmernosti, opredeljenim v navedenem členu, ta odločba ne presega tega, kar je potrebno za uresničitev tega cilja.

(11) Kar zadeva Republiko Islandijo in Kraljevino Norveško, predstavlja ta odločba nadaljnji razvoj določb schengenskega pravnega reda in tako sodi v okvir področja iz člena 1(A) Sklepa Sveta 1999/437/ES z 17. maja 1999 o nekaterih izvedbenih predpisih za uporabo Sporazuma, sklenjenega med Svetom Evropske unije in Republiko Islandijo ter Kraljevino Norveško, v zvezi s pridružitvijo teh dveh držav k izvajanju, uporabi in razvoju schengenskega pravnega reda[16].

(12) Skladno s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, Danska ne sodeluje pri sprejetju te odločbe s strani Sveta, ki zato za Dansko ni zavezujoča niti se v njej ne uporablja. Vendar se bo Danska glede na to, da ta odločba temelji na schengenskem pravnem redu v skladu z naslovom IV tretjega dela Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti, v skladu s členom 5 navedenega protokola v roku šestih mesecev po tem, ko Svet sprejme to odločbo, odločila, ali jo bo prenesla v svoje notranje pravo.

(13) Ta odločba predstavlja nadgraditev schengenskega pravnega reda, pri katerem Združeno kraljestvo ne sodeluje v skladu s členoma 4 in 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, priloženega k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, tako da Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te odločbe, ki zato za Združeno kraljestvo ni zavezujoča niti se v njem ne uporablja.

---

[16] UL L 176, 10.7.1999, str. 31.

(14) Ta odločba predstavlja nadgraditev schengenskega pravnega reda, pri katerem Irska ne sodeluje v skladu s členoma 4 in 5 Protokola o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, priloženega k Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o ustanovitvi Evropske skupnosti, tako da Irska ne sodeluje pri sprejetju te odločbe, ki zato za Irsko ni zavezujoča niti se v njej ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO ODLOČBO:

Člen 1

Ta odločba vzpostavlja poenostavljen režim kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja dovoljenj za prebivanje, ki jih Švica in Lihtenštajn izdata državljanom tretjih držav, ki potrebujejo vizum na podlagi Uredbe (ES) 539/2001, s strani držav članic kot enakovrednih njihovim enotnim vizumom ali nacionalnim vizumom za namen tranzita .

Člen 2

Države članice, ki polno izvajajo schengenski pravni red, enostransko priznajo dovoljenja za prebivanje, ki jih izdata Švica in Lihtenštajn in so našteta v Prilogi.

Nove države članice, ki uporabljajo Odločbo … o uvedbi poenostavljenega režima kontrole oseb na zunanjih mejah na podlagi enostranskega priznanja nekaterih dokumentov s strani Češke, Estonije, Cipra, Latvije, Litve, Madžarske, Malte, Poljske, Slovenije in Slovaške kot enakovrednih njihovim nacionalnim vizumom za namene tranzita preko njihovih ozemelj, lahko enostransko priznajo dovoljenja za prebivanje, našteta v Prilogi k tej odločbi, kot enakovredna svojim nacionalnim tranzitnim vizumom do datuma, ki ga bo določil Svet v skladu s členom 3(2) Akta o pristopu iz leta 2003.

Člen 3

Trajanje tranzita državljana tretje države preko ozemlja države(držav) članice(članic) ne presega pet dni.

Obdobje veljavnosti dokumentov iz Priloge mora zajeti trajanje tranzita.

Člen 4

Nove države članice obvestijo Komisijo v 10 delovnih dneh od dneva začetka veljavnosti te odločbe, če jo nameravajo uporabljati. Komisija objavi podatke, ki jih sporočijo nove države članice, v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 5

Ta odločba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 6

Ta odločba je naslovljena na države članice.

V Bruslju, […]

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA 1

Seznam dovoljenj za prebivanje iz člena 2, ki jih izdajata Švicarska konfederacija in Lihtenštajn

A. DOVOLJENJA ZA PREBIVANJE, KI JIH IZDAJA ŠVICA

– Ausländerausweis B / Livret pour étrangers B / Libretto per stranieri B / Legitimaziun d'esters B

(Dovoljenje za začasno prebivanje vrste B. Izdaja se v treh ali štirih jezikovnih različicah.)

(sive barve)

– Ausländerausweis C / Livret pour étrangers C / Libretto per stranieri C

(Dovoljenje za stalno prebivanje vrste C) (zelene barve)

– Ausländerausweis Ci / Livret pour étrangers Ci / Libretto per stranieri Ci

(Dovoljenje za prebivanje vrste Ci za družinske člane uradnikov v medvladnih organizacijah in tujih predstavništvih v Švicarski konfederaciji. Zadeva spremljajočega partnerja in otroke do 21 leta starosti.) (rdeče barve)

B. DOVOLJENJA ZA PREBIVANJE, KI JIH IZDAJA LIHTENŠTAJN

– Jahresaufenthaltsbewilligung (dovoljenje za začasno prebivanje)

– Niederlassungs bewilligung (dovoljenje za stalno prebivanje, veljavnost je časovno neomejena).

GENERAL ANNEX

1. LEGAL ANALYSIS:

1.1 EP and Council Decision introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Cyprus, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Slovakia, Slovenia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories.

The proposed Decision is based on Article 62(2) of the Treaty establishing the European Community and is addressed to the new Member States. According to Article 62 (2), the Community can adopt measures on the crossing of the external borders of the Member States: first of all (point 2a), measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders"; these measures deal in particular with the conditions for entry in view of a short stay in or transit through the area without internal borders; secondly (point 2b), measures on rules on visas for intended stays of no more than three months – including transit – in the Schengen area, i.e. on the prior authorisation required or not for crossing the external borders.

Article 62 (2) (a) deals with the procedures for the carrying out of checks on persons crossing the external borders. This includes the control on required visas and authorisations; Article 62 (2) (b) deals with the matter of the uniform visa. One of the basic principles underlying the creation of an area without internal borders is that an authorisation given by one Member State being part of this area is also valid for crossing the external borders of the other Member States that are part of that area without internal borders. In an area without internal frontiers, such a mutual recognition of visa is compulsory. This is also true for the principle of the equivalence between a residence permit issued by another Member State and a visa issued by national authorities.

As long as some Member States are applying the Schengen provisions on the crossing of external borders (point 2a) and on the visa lists (point 2b(i)), without being part of the area without internal borders, the compulsory mutual recognition cannot be imposed. However, it can be envisaged that a simplified regime can be established as regards the controls by the new Member States on certain persons crossing the external borders. This is the case as regards those third country nationals who hold visas and residence permits issued by Schengen Member States or another new Member State. These third country nationals having gone through strict screening either by a Schengen Member State or by another new Member State are not considered to present a threat to public policy or to represent a risk of illegal immigration. This being so, Member States not yet participating in the area without internal borders should be allowed to unilaterally recognise visa and residence permits issued by Schengen states or by another new Member State. -

The regime will thus allow new Member States to simplify the control at the external borders by unilaterally recognising certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States. The regime will be applicable till the end of the transitory period and the full participation of the new Member States in the area without internal borders, date from which the mutual recognition of such documents becomes compulsory.

The recognition regime would be limited to the purpose of transit through the territory of new Member States. Such a limitation is necessary in order to avoid any risk of confusion or bad

implementation of the current Schengen rules on visa which define the state responsible for a visa application (it is the State in whose territory is located the main destination of the visit or the State of the first entry). In fact, the correct implementation of the Schengen rules regarding the State responsible for issuing a visa could be challenged if, on the basis of a visa issued by a Schengen State, a third country national was authorized to enter the territory of a new Member State for a short stay of up to 90 days.

The documents selected for the recognition regime are:

- the uniform visa issued by a Schengen State in compliance with the common rules laid down in the Common Consular instructions (transit, short term or travel, group visa);

- national long stay visas issued by a Schengen State according to their national legislation;

- residence permits issued by a Schengen State and which are included in Annex IV of the Common Consular Instructions which lists the documents entitling their holders to enter the Schengen area without a visa ;

- the national short term and long term visas as well as the residence permits issued by another new Member State.

Taking into account the existing rules on transit visas in the Common Consular Instructions as well as the geographical situation of new Member States, the duration of the transit period may not exceed five days. The introduction of a unilateral recognition regime by a Community instrument would not impose any new obligations to new Member States in addition to those listed in the 2003 Act of Accession and would thus not constitute a derogation from the 2003 Act of Accession. The purpose of the proposed rules is to allow unilateral recognition of certain documents (issued by Member States fully implementing the Schengen acquis or new Member States) by new Member States keen to avoid administrative difficulties that would accompany the issue of national visas for third country nationals, holders of such documents. The proposed regime will be implemented on an optional basis: new Member States have the possibility either to implement the new instrument or to continue issuing national visas as required by the Accession Act.

Should they opt for the implementation of the common regime, new Member States will have to accept all documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, thus avoiding any distinction as regards the issuing Authority. The extension of the recognition rules to the documents issued by other new Member States is possible for new Member States participating in the unilateral recognition regime of Schengen documents.

New Member States have to communicate their decision to the Commission. The Commission will publish this information and ensure in this way that the whole system is transparent. A new Member State could nevertheless refuse entry to third country nationals whose names are on its national list of alerts.

The proposed system is limited to the transit purpose. Thus, it is not aimed at replacing the issuing of national visas by new Member States for short stay. Consequently, in compliance with the existing rules, new Member States have the possibility to issue multi-entry national visas for short stay which could be valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of Schengen documents, who need to travel frequently to a new Member State.

This instrument will be adopted by co-decision.

1.2. EP and Council Decision establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory.

The Decision proposed is based on Article 62(2) (a) of the Treaty establishing the European Community. As stated above, Article 62 (2) (a) deals with measures establishing "standards and procedures to be followed by Member States in carrying out checks on persons at such borders. The introduction of a simplified regime for the control of persons at the external borders is based on the compulsory unilateral recognition of residence permits issued by a third country as a valid authorisation to cross the external borders of the Member States. Again as regards a third country national who is in possession of a resident permit from Switzerland or Liechtenstein, it is to be considered that such a person would not be a threat to public policy or would not represent a risk of illegal immigration.

The proposed Decision thus foreseeing the establishment of a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition regime by Member States fully participating in the common area and by new Member States for which the Schengen acquis is legally binding upon accession. The recognition is limited to the transit purpose. The implementation of the recognition regime is mandatory for Member States fully participating in the common area. For new Member States participating in the EP and Council Decision allowing the unilateral recognition by them of documents issued by Schengen States and other new Member States as equivalent to national visa for the transit purpose, the implementation of the present instrument is optional during the transitory period till the date to be decided by the Council for their full integration into the Schengen area. This distinction is necessary in order to avoid imposing upon new Member States additional obligations during this period.

Prior to their full integration within the common area, new Member States have the possibility to decide whether they will participate in the recognition regime and they have to notify their decision to the European Commission. The Commission will ensure the publication of the relevant information. The recognition regime will be applicable to all third country nationals, submitted to a visa obligation according to Annex 1 of Regulation 539/2001, who are holders of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein. A list of these documents is annexed to the Decision. The system proposed does not in any way affect the rules of the Schengen acquis as regards procedures and verifications required for crossing the external borders.

As the proposed system is limited to transit, it does not affect the possibility of Member States to issue multi-entry visas for short stay, valid for one or more years in order to facilitate the mobility of third country nationals, holders of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

Pursuant to Council Decision (EC) 2004/927 this instrument will be adopted by co-decision.

2. SUBSIDIARITY AND PROPORTIONALITY

Article 5 of the EC Treaty provides that "action by the Community shall not go beyond what is necessary to achieve the objectives of this Treaty". Action taken by the Community must be the simplest form of action possible that enables the proposal to attain its objective and to be implemented as efficiently as possible. In this spirit the proposed legal instruments chosen to establish common principles for the introduction of a unilateral recognition regime are:

- A Decision allowing new Member States to recognise unilaterally certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis as well as similar national documents issued by other new Member States during the transitory period till the full integration of new Member States into the common area. Participation in the regime is optional.

- A Decision on the unilateral recognition by Member States of the certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to visa for the transit purpose. The aim is to facilitate transit via the territory of the Member States by forgoing the need for transit visas for the holders of such residence permits issued by these two countries. The proposed regime is mandatory for Member States fully implementing the Schengen acquis. Participation in the recognition regime is optional for new Member States during the transitory period till the date of their full integration into the common area, date from which the recognition regime becomes compulsory.

The objective pursued by the above mentioned proposals, that is the introduction on a temporary basis of common rules on unilateral recognition of certain documents by new Member States as well as the introduction of a common regime for unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein, can only be attained through action at the Community level, as no Member State would have the possibility to adopt purely national measures achieving the desired effect.

The Community action has opted for measures that would allow the proposal to attain its objective and be implemented as efficiently as possible. In this spirit, two different legal instruments have been chosen taking into account the objectives foreseen. For the first proposal, an EP and Council Decision is the appropriate legal instrument for the optional implementation by new Member States of common unilateral recognition rules which constitute a temporary derogation of the existing rules for mutual recognition. For the second proposal, an EP and Council Decision is chosen in view of the fact that the proposed provisions foresee the setting up of a permanent regime of derogation from the current mutual recognition rules, allowing the unilateral recognition by all Member States fully implementing the Schengen acquis of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein.

3. CONSEQUENCES IN RELATION TO THE VARIOUS PROTOCOLS ANNEXED TO THE TREATY

The first proposed EP and Council Decision is addressed exclusively to new Member States introducing a specific transitory regime allowing them to unilaterally recognise certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and similar documents issued by other new Member State(s). The proposed Decision is optional and would be applicable by a new Member State till the date to be decided by the Council in compliance with Article 3 paragraph 2 of the 2003 Act of Accession. By its own nature, the regime established by this proposal can not imply the variable situation as laid down by the protocols on the position of the United Kingdom, Ireland and Denmark.

The proposed EP and Council Decision concerning the unilateral recognition by Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to the transit visa falls within Title IV of the Treaty and is therefore affected by the "variable geometry" arising from the Protocols on the positions of the United Kingdom, Ireland and Denmark. The proposal for a Decision builds upon the Schengen *acquis*. Consideration must therefore be given to certain consequences arising from the various Protocols:

United Kingdom and Ireland

Pursuant to Articles 4 and 5 of the Protocol integrating the Schengen *acquis* into the framework of the European Union, Ireland and the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, which are not bound by the Schengen *acquis*, "may at any time request to take part in some or all of the provisions of the *acquis*". The proposal for a Decision constitutes a development of a part of the Schengen *acquis*, in which the United Kingdom and Ireland do not take part, in accordance with Council Decision 2000/365/EC of 29 May 2000 concerning the request of the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, and Council Decision 2002/192/EC of 28 February 2002 concerning Ireland's request to take part in some of the provisions of the Schengen *acquis*. The United Kingdom and Ireland are therefore not taking part in its adoption and are not bound by it or subject to its application.

Denmark

Under the Protocol on the position of Denmark annexed to the EC Treaty, Denmark does not take part in the adoption by the Council of measures pursuant to Title IV of the EC Treaty, with the exception of "measures determining the third countries whose nationals must be in possession of a visa when crossing the external borders of the Member States" or "measures relating to a uniform format for visas" (former Article 100c). Where, however, as in this case, the proposals constitute a development of the Schengen *acquis*, Article 5 of the Protocol states that, "Denmark shall decide within a period of six months after the Council has decided on a proposal or initiative to build upon the Schengen *acquis* under the provisions of Title IV of the Treaty establishing the European Community, whether it will implement this decision in its national law".

Norway and Iceland

Pursuant to the first paragraph of Article 6 of the Protocol integrating the Schengen *acquis*, an Agreement was signed on 18 May 1999 between the Council, Norway and Iceland in order to associate these two countries with the implementation, application and development of the Schengen *acquis*.[17] Article 1 of this Agreement states that Norway and Iceland are associated

[17] OJ L 176, 10.7.99, p. 35.

with the activities of the EC and the EU in the fields covered by the provisions referred to in Annexes A (provisions of the Schengen *acquis*) and B (provisions of European Community acts which have replaced corresponding provisions of — or were adopted pursuant to — the Schengen Convention) to the Agreement, and their further development. Under Article 2 of the Agreement, Norway and Iceland implement and apply the provisions of all acts or measures taken by the European Union amending or building upon the integrated Schengen *acquis* (Annexes A and B).

The present proposal builds upon the Schengen *acquis* as defined in Annex A to the Agreement. The matter must therefore be discussed in the "Mixed Committee" provided for in Article 4 of the Agreement to allow Norway and Iceland "to explain the problems they encounter in respect of" the measure and "to express themselves on any questions concerning the development of provisions of concern to them or the implementation thereof".

4. ARTICLE-BY-ARTICLE COMMENTARY

4.1 EP and Council Decision (EU) No ….. introducing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by Czech Republic, Cyprus, Estonia, Hungary, Latvia, Lithuania, Malta, Poland, Slovakia, Slovenia of certain documents as equivalent to their national visas for the purposes of transit through their territories

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to introduce a simplified regime for the control of persons at the external borders based on allowing the new Member States to recognise unilaterally, as equivalent to their national visas, documents issued by Member States fully participating in the common area and documents issued by other new Member States. This derogation from the current recognition rules in the acquis is limited to transit through the territory of the new Member States. The regime is applicable to all third country nationals submitted to the visa requirement according to Regulation 539/2001. Family Members of citizens of the Union who have exercised their right to free movement within the EU are also beneficiaries of the common rules.

Article 2

The proposal follows an optional approach allowing the new Member States to decide whether they use the derogation regime or continue implementing the current rules. New Member States opting for the implementation of the common rules unilaterally recognize certain documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis. The list of documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis covers the uniform visa and the long term national visa as described in the Articles 10 and 18 of the Schengen Implementation Convention respectively, and all the residence permits issued by these countries listed in the Annex IV of the Common Consular Instructions. All documents issued by all Member States fully implementing the Schengen acquis without any distinction as regards the issuing Member State are covered by the recognition regime. The objective pursued is to preserve the equal value of all documents issued by the Schengen States.

Article 3

New Member States that have decided to implement the common rules recognizing the documents issued by the Schengen States may, in addition, opt for the recognition of documents issued by other new Member State(s). In an Annex to this Decision there is a list

of the documents issued by the new Member States which could be subject of such recognition.

Article 4

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of a new Member State. Since the recognition regime concerns different categories of Schengen and national documents of varying lengths of validity, the proposed system opts for a general framework defining the minimum acceptable length of validity of the documents concerned. Consequently, the period of validity has to exceed five days from the day of entry into the territory of the new Member State. As concerns the uniform visa allowing one entry (and short stay), it is foreseen that once used for entry to the common area, it can be used again as valid authorisation for purposes of transit through the territory of a new Member State on the return-trip of the holder back to the country of origin.

Article 5

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States, will be published by the Commission in the Official Journal of the European Union.

Article 6

Standard provision

Taking account of the "two step Schengen implementation procedure", the proposed recognition regime will cover the whole transitory period until the date specified in the Council Decision which will be adopted in conformity with Article 3(2) of the 2003 Act of Accession.

Article 7

Standard provision.

4.2. EP and Council Decision (EU) No ….. establishing a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition by the Member States of certain residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein for the purpose of transit through their territory

Article 1

The Article specifies the purpose of the Decision, which is to establish a simplified regime for the control of persons at the external borders based on the unilateral recognition of residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein as equivalent to their visa. The purpose of this recognition is limited to the transit through the Schengen territory or the territory of the new Member States.

Article 2

The proposal follows two different implementation mechanisms:

(a) Member States that have fully implemented the Schengen acquis are obliged to unilaterally recognise all residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex;

(b) New Member States that have decided to implement the Decision … and recognised unilaterally the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis, may chose to participate during the transitory period till their full integration into the Schengen area ("optional participation"). In particular, new Member States that have already opted for the unilateral recognition of the documents issued by Member States fully implementing the Schengen acquis and documents issued by other new Member State(s), could in addition decide to recognise all the residence permits issued by Switzerland and Liechtenstein which are listed in the Annex. The common recognition rules will become mandatory for them after their full integration into the common area.

Article 3

Inspired by the duration of the transit mentioned in the Common Consular Instructions, the proposed duration of the transit period has been set at five days. This period should be sufficient for covering any transit requirement through the territory of Member State(s). The validity of the documents listed in the annex has to exceed five days from the moment of entry, thus covering the whole period afforded for transit.

Article 4

New Member States have the obligation to communicate to the Commission, within a specific time period, their position concerning their eventual participation in the common recognition regime. All relevant information submitted by the new Member States will be published by the Commission in the Official Journal of the European Community.

Articles 5 and 6

Standard provision